

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010192
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617010192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného S. M., na hlavnom pojednávaní dňa 15.10.2018 takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodzuje obžalovaného S. M., D.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom S. X. XXX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 225/17/3305-47 zo dňa 22.09.2017 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe, že obžalovaný dňa 21.05.2017 v poobedňajších hodinách vo S. X., v rodinnom dome č. XXX v súvislosti s hádkou so svojou manželkou M. M., s ktorou sa v tom čase rozvádza, opakovane poškodenej svojej manželke M. M. povedal "ak neprestaneš s ním, poviem niekomu nejakú informáciu a môže to skončiť smrťou dvoch ľudí", pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

V trestnej veci obžalovaného bola podaná podľa prokurátorkou Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv/225/17/3305-47 na tunajší súd dňa 22.09.2017 obžaloba pre prečin právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby.

Súd vo veci samej rozhodol uznesením č.k. 2T/74/2017-126 z 27.09.2017, pričom trestné konanie podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zastavil. Proti tomuto uzneseniu bola podaná prokurátorkou sťažnosť, o ktorej Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením č.k. 3To/123/2017-138 z 25.05.2018 tak, že napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Z odôvodnenia vyplýva, že súdu prvého stupňa vytkol, že rozhodol na základe zásady "in dubio pro reo", čo je v rozpore s § 215 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, okresný súd vec prejednal na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej M. M., poškodeného S. W., O. M., prečítaním konfrontácií obžalovaného s poškodenou a poškodenej so svedkyňou, prečítaním listinných dôkazov, pričom súd zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že mali rodinné stretnutie spolu s dcérou a jej synom, prišla aj poškodená, v tom čase jeho manželka. Normálne komunikovali, no po čase sa komunikácia zvrhla do manželkiných výbuchov a scén. Mali výmenu názorov. On sa jej spýtal či chodí s S. W., odpovedala, že ho to nemusí zaujímať. Na to on povedal, že aj on môže mať nejaké tajomstvo, prezradiť informáciu, ktorá môže urobiť neprijemnosti dvom ľuďom aj im ísť preto o život. Na to bola prokurátorkou podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítaná časť jeho výpovede z

prípravného konania z 24.05.2017 na č.l. 53 kde uvádza: "Ja to zopakujem presne, nech ukončí veškerý kontakt s ním, lebo poviem istej osobe nejakú informáciu, na základe ktorej môžu mať dvaja ľudia zle, môže sa to skončiť tak, že im pôjde o život a ty budeš za to niešť zodpovednosť." Obžalovaný uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania je pravdivá a nie je v rozpore s tým čo uviedol na pojednávaní. Na to povedal, že po tej vete manželka ďalej jačala ani ho nevnímala. Pýtala sa ho " Čo, ty sa ma chceš zbaviť?,"

(neskôr počas výsluchu uviedol , že poškodená sa ho v afekte pýtala a opakovala: "Ty ma chceš zabiť?" On odpovedal, že ho nepočúva a opäť zopakoval čo skôr povedal). Aj dcéra matku napomenula, aby počúval čo otec hovorí, no matka ju okríkla "aby držala hubu". On vedel o tajomstve manželkinej kamarátky, ktorá bola neverná, preto z ješitnosti, pomstychtivosti povedal onú vetu. Prokurátorka ďalej prečítala časť výpovede z prípravného konania z 24.05.2017 č.l. 53: Viete uviesť, koho ste tým myslel, ktorí ľudia by mohli prísť o život? Odpoveď obžalovaného: "To bolo myslené obrazne, žiadni ľudia nemali prísť o život", a z výsluchu k väzbe z 26.05.2017 č.l. 34, kde uvádza, že len fantaziroval, nebolo to mienené na nikoho. K tomu uviedol, že najskôr neprikladal tomu čo povie vážnosť, nechcel ohroziť osoby, ktorých života sa to týkalo, no po pobyte vo väzbe svoju výpoveď v tejto časti doplnil. Po hádke išiel vyprevadiť dcéru s vnukom a jeho manželku, ktorú dcéra viezla, vtedy už hádka nepokračovala. Manželka sa zmienila, že ho udá na políciu, bola rozrušená, ale to bola už aj pred hádkou. S. W. pozná z práce, bol to jeho kolega, zistil že mu je manželka s ním neverná, keď ho pristihol pri klamstve ohľadom jeho stretnutia s manželkou, ktoré zapieral, čo bolo asi dva mesiace pred skutkom. Ich konverzácia prebehla v pokoji. Jeho vzťah s manželkou považoval za normálny, mali aj nezhody a hádky, párkrát aj fyzické potýčky, ktoré nazval vzájomnými a vyprovokovanými manželkou. Svedkom skutku bola len ich dcéra a jednoročný vnuk. Manželka mu buď to pred alebo po jeho vyjadrení, ktoré považovala za hrozbu povedala, že "tiež ho mohla dávno otráviť." Obžalovaný je rozvedený, pracuje ako vodič sanitky, má dve deti.

Poškodená M. M., v čase skutku manželka obžalovaného, si nárok na náhradu škody neuplatnila. Uviedla, že bola spolu s dcérou a vnukom na odchode z domácnosti, kde býval obžalovaný, keď sa jej obžalovaný spýtal, či je s S. W.. Ona odpovedala, že nie. Na to jej on povedal, že keď s tým neprestane, tak dvaja ľudia môžu prísť o život. Ona sa ho pýtala ako to myslí, no obžalovaný odpovedal, že nech sa nechá prevkapiť. Zľakla sa, že sa jej aj S. W. môže niečo stať. V tom čase sa len priatelili. Myslela si, že obžalovaný prišiel na to, že má s ním mimomanželský pomer. Nevedela čo v tej chvíli robiť a potom čo sa porozprávala s jej matkou aj volala S. W., podala trestné oznámenie na manžela. Bola vystresovaná, bála sa. Pri skutku bola prítomná dcéra a vnuk. Vzťah s obžalovaným sa rozhodla ukončiť pre dlhodobé nezhody, hádky ktoré končili aj fyzickými potýčkami. Nevie o tom, že by sa vyhrážal S. W.. Po slovách obžalovaného o hrozbe smrťou nastala hádka. On však nijakú osobu, ktorej hrozí smrť nemenoval. Nepoprela, že by manželovi v hádke aj ona povedala, že mu mohla otráviť jedlo. Details hádky si však už nepamätá. Neskôr, keď sa dozvedala o obrane obžalovaného, si uvedomila, že obžalovaný mal vedomosť o nevere týkajúcej sa im známych osôb o čom vedela aj ona. Ona si hrozby smrťou spojila s jej osobou a osobou S. W..

Poškodený S. W. si nárok na náhradu škody neuplatnil, na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku boli s poškodenou M. M. priatelia, následne sa zblížili a žijú ako partneri. Po skutku mu telefonovala poškodená, že ide na políciu, že sa bojí. Povedala mu čo jej povedal obžalovaný, že dvaja ľudia zomrú ak s ním neskončí. Tiež že má o neho strach. On sa ohrozený necíti. Na návrh prokurátorky bola prečítaná § 264 ods. 1 Tr. por. časť výpovede z prípravného konania z 24.05.2017 na č.l. 98, kde poškodený uviedol, že bola riadne preľaknutá, k tomu dodal, že však nepanikárila. S obžalovaným mal debatu o poškodenej, obžalovaný chcel aby sa s ňou nestretával, no nevyhrážal sa mu. Pracovali spolu, boli kolegovia, nemal vedomosť o tom, že by sa obžalovaný zvykol správať agresívne. Samosudca podľa § 264 ods. 1 Tr. por. per analogiam s poukazom na § 2 ods. 11 Tr. por. prečítal časť výpovede poškodeného z č.l. 98, kde uvádza, že mu poškodená povedala, že jej manžel povedal "Niečo sa stane, že dvaja ľudia pritom zomrú a budeš ich mať na svedomí". Na to uviedol, že poškodená si myslela, že ublíži jemu a jej osobe.

Svedkyňa O. M., dcéra obžalovaného a poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola so svojim synom v rodičovskom dome. Rodičia sa začali vadiť keď už v tom čase odchádzala spolu so synom a matkou. V tom sa obžalovaný pýtal sa nech sa poškodená prizná či je s W., tá odpovedala, že na čo mu to bude, začali to riešiť. Poškodená bola veľmi nahnevaná kričala po ňom. Obžalovaný sedel na chodbe a snažil sa jej niečo povedať. Keď svedkyňa zasiahla, okríkla ju že to nie je jej vec. Obžalovaný

povedal poškodenej niečo v tom zmysle ako "Ak s tým neprestaneš ja môžem niekomu niečo povedať a môže to skončiť aj smrťou dvoch ľudí". Viackrát zopakoval. Poškodená sa ho pýtala, "Tak ty sa mi vyhrážaš?", on jej odpovedal, že tak to nehovoril, že ho nepočúva a ukončil to tak, že to už má nechať tak. Matka si to vsugerovala na priateľa a obžalovaného, to jej potom neskôr keď sa o tom rozprávali povedala. Svedkyňa nemala pocit že sa jej otec niekomu vyhráža, lebo aj ona by v tom prípade inak konala. Sama by šla na políciu, alebo by to povedala bratovi. Vnímala, že poškodená má strach. Potom išli preč, viezla matku tá, chcela ísť na políciu aj to obžalovanému vykrikla. Svedkyňa ale matku na políciu nezaviezla, lebo celý incident vnímala len ako hádku spojenú s tým, že sa jej rodičia rozídu, jej to bolo trápne rozprávať o tom ako sa jej rodičia povadili. Mala za to, že išlo len o hádku, s tým, že si navzájom niečo vykričia ale nič viac, preto s ňou ani na políciu nešla. Obavu matky si sama vysvetľovala tak, že bola spojená s tým, že manžela obava podviedla, a ako bude vnímaný rozpad ich rodiny. Rodičia sa hádali aj poškodená mu vykrikla "Tak aj ja ti otrávim polievku".

V prípravnom konaní boli vykonané konfrontácie medzi obžalovaným a poškodenu. Z prečítanej zápisnice o konfrontácii z 09.08.2017 súd zistil, že zotrvali na ich verziách. Poškodená pri konfrontácii dňa 09.08.2017 pripustila, že má vedomosť o mileneckom vzťahu jej známej, len keďže obžalovaný tieto osoby nemenoval, nevedela, že myslí ich.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi poškodenu M. M. a jej dcérou O. M. z 21.06.2017 bolo zistené, že svedkyňa bola prítomná pri skutku. Uviedla, že medzi rodičmi bola hádka, poškodená kričala na obžalovaného, ten jej vyčítal neveru. Poškodená obvinenému povedala, že mu môže otráviť jedlo. Obžalovaný hovoril, že na základe toho, že povie nejakú informáciu môžu zomrieť dvaja ľudia. Poškodená sa ho pýtala, či sa jej vyhráža, on to popieral. Tiež neskôr uviedla, že obaja kričali, pričom matka - poškodená, keď svedkyňa do toho zasiahla, ju okrikla, aby "držala hubu".

Podľa žiadosti na č.l. 112, poškodená požiadala dňa 30.05.2017 o informovanie v prípade prepustenia obžalovaného na slobodu.

Obžalovaný bol podľa výpisu z registra priestupkov MVSR na č.l. 114-116 viackrát postihnutý za priestupky proti pravidlám cestnej premávky, podľa odpisu z registra trestov na č.l. 118 doposiaľ nebol súdne trestaný.

Prokurátorka zotrvala na podanej obžalobe, verziu obžalovaného považuje za snahu o vyhnutie sa trestnej zodpovednosti. Obhajoba navrhla obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom, poukazujúc najmä na preukázaný skutkový stav, neadresnosť hrozby, pričom správanie obžalovaného a poškodenej malo charakter rodinnej hádky o citlivej rodinnej téme nevery. Obhajca najmä poukázal na najobjektívnejšiu z výpovedí a to výpoveď O. M., ktorá popisala skutkový dej tak, že konanie obžalovaného nemožno právne kvalifikovať ako žalovaný prečin. Obžalovaný zotrval na svojej nevine.

Súd na základe vykonaného dokazovania považuje za preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku, pričom skutkový dej, najmä pokiaľ ide o prednesené slová upravil podľa výpovede obžalovaného, prečítanej výpovede svedka W. a najmä svedkyne O. M.. Tu je potrebné uviesť, že každý z vypočutých popísal vetu v podstatných rysoch zhodne, no nie celkom identicky, čo je úplne pochopiteľné vzhľadom k odstupu času, k nedokonalosti ľudskej pamäte a to že nejde o vetu jednoduchú, ale rozvitú, obsahujúcu podmienku. Veta, ktorá je uvedená v skutkovej vete v sebe obsahuje spoločný a podstatný znak a to je neadresnosť, neurčitosť a veľký priestor pre domyslenie si jej významu. Práve domýšľanie si jej významu je dôvod, prečo v podstate počas prípravného konania aj konania pred súdom si nielen každý z vypočutých vysvetľoval jej význam inak, ale jej význam prehodnocovali viackrát aj tí istí (poškodená, svedok W.). Na základe vykonaného dokazovania, keďže nedošlo k žiadnej pre právne posúdenie skutku významnej zmene oproti zistenému skutkovému stavu v prípravnom konaní súd dospel k právnemu záveru, že vyjadrenia obžalovaného prednesené dňa 21.05.2017 za prítomnosti poškodenej M. M. nemožno považovať za spôsobilé naplniť zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., skutok nie je žiadnym trestným činom a ani priestupkom. Tu súd uvádza, že svoje pôvodné rozhodnutie o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. založil práve na všeobecnosti a neurčitosti prednesenej hrozby, pričom táto bola od počiatku nepochybná a prípadná zmena by nemohla viesť k zvratu pokiaľ ide o výrok o vine, pretože prípadné dramatické zmeny

výpovedí poškodenej ako aj svedkyne o tom, že by obžalovaný poškodenú či inú osobu priamo menoval či inak stotožnil, by už budili dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti výpovedí svedka či poškodenej. Ustanovenie § 215 ods. 1 písm. c/ Tr. por. predpokladá tú skutočnosť, že sa skutok stal a tiež že tento je trestným činom, až následne musí byť nepochybne preukázané, že skutok nespáchal obvinený. V tomto prípade bolo preukázané a nepripúšťalo opak to, že skutok nie je ani len trestným činom, a to preto, že akákoľvek skutočnosť na obžalovanom nezávislá, by o tom, že ide o trestný čin mohla svedčiť len zo závažnými dôvodnými pochybnosťami. A na tých nemožno založiť výrok o vine. Nezostáva nič iné, len opäť poukázať na rovnaké dôvody ako v skôr vydanom uznesení:

1. Prednesené slová obžalovaným sú všeobecné, obžalovaný nikoho nemenoval, nemenoval poškodenú M. M. ani poškodenej S. W. v zmysle, že by mu hrozila smrť. Sám poprel aj počas hádky, že sa smrť má týkať osoby M. M., čo potvrdila aj svedkyňa O. M. a aj samotná poškodenej.

2. Medzi obžalovaným a poškodenej došlo k hádke, kde jej vyčítal neveru. Hádku sprevádzal krik, pričom svedkyňa uvádza ako osobu emotívne vystupujúcu najmä poškodenú. Hádku priznali tak obžalovaný ako aj poškodenej. Práve poškodenej mala počas hádky uviesť, že mohla obžalovanému otráviť jedlo. Jej výpovede o tom, či sa cítila ohrozená a to práve v dôsledku hrozieb smrťou boli rozporné už od počiatku pričom medzi jej verziami ostalo nesporné len, že mala strach o S. W. (svedkyňa O. M. uvádza, že pôvodne sa jej poškodenej zverila, že predmetné dve osoby ktorým hrozí smrť sú jej manžel a S. W.).

3. Obžalovaný a v podstate ani poškodenej ani svedkyňa svoju výpoveď pokiaľ ide o prednesené slová obžalovaným zásadne nemenili a v podstate sa zhodujú v tej podstatnej časti, ktorá je rozhodná pre právne posúdenie veci a to v tom, že žiadna vyhrážka adresovaná konkrétnej osobe nepadla. K jej adresnosti možno dospieť len na základe dohadov a predsudkov, na viac v samotná poškodenej M. M. pripúšťa možný omyl, pripúšťajúc aj verziu obžalovaného. Sama poškodenej, podľa skutkovej vety obžaloby, nie je osobou, ktorej smrťou sa obžalovaný hrozí, ale ide o jej obavu o život poškodenej S. W.. Poškodenej S. W. sa mohol cítiť ohrozený len v dôsledku toho ako mu slová reprodukovala poškodenej, a poškodenej si slová obžalovaného vyložila "zosobnila" len na základe vlastných úvah, jej postoja k nemu najmä zrejme zafixovanému spoločenskému klišé o "krvnej pomste podvedeného manžela", vzájomným rozporom a hádkam počas rozvodového konania a blízkeho vzťahu k poškodenej S. W..

4. Poškodenej S. W., strach o život nemal, pokiaľ by to tak bolo, odrazilo by sa to v skutkovej vete obžaloby. Súd s ním konal ako s poškodenej na rozdiel od orgánov činných v trestnom konaní práve z dôvodu, že ho bolo možné formálne rovnako ako poškodenú M. posudzovať ako poškodenej, pokiaľ by len spomenul, čo i v konaní pred súdom, že sa ohrozený na živote cítil.

5. Poškodení v podstate popierajú mimomanželský vzťah v čase skutku s tým, že boli len priatelia, hoci takéto vyjadrenia nebudia dôveru vzhľadom k výpovedi obžalovaného o tom, že poškodenej W. konfrontoval s klamstvom aj tomu, že sa následne poškodení začali žiť ako druh a družka. Súd teda má dôvod pochybovať o dôveryhodnosti výpovedí poškodenej, o to viac, že znakom skutkovej podstaty žalovaného trestného činu je vnútorný postoj poškodenej k slovným prejavom obžalovaného "dôvodná obava", pričom táto sa mohla spájať aj len odhalením či priznaním blízkeho vzťahu poškodenej, nesením následkov spojených s tým, že sa o ich vzťahu dozvie rodina a okolie, nie bezprostredne so slovným prejavom obžalovaného.

6. Nieže by bola rozptýlená, ale práve potvrdená verzia obžalovaného o zmysle prednesených slov o možnej "smrti dvoch ľudí", keď aj poškodenej uviedla, že skutočne mala vedomosť o mileneckom vzťahu im známych osôb. Teda verzia, že obžalovaný nehrozil smrťou poškodenej, ale možným správaním tretej osoby po odhalení mileneckého vzťahu je pravdepodobná a v podstate nevyvrátiteľná. Tu súd poukazuje na výpoveď poškodenej W. z prípravného konania, kde cituje slová poškodenej v podstate tak, ako to vyplýva z verzie obžalovaného - teda, že poškodenej nie je osobou, ktorej hrozí smrť, ale treťou osobou, ktorá bude zodpovedná za odhalenie. Tu sú zas zrejme predsudky "spoločenské klišé", že pokiaľ by obžalovaný prezradil milenecký vzťah iných osôb, viedlo by to automaticky k tomu, že by to podvedený riešil formou pomsty, dokonca vraždou. Už len na záver k tomu bodu súd uvádza, že v podstate väčšina výpovedí obsahovala v spojitosti so smrťou slovo "možno", tiež nie je celkom jasné

prečo by práve poškodená a nie obžalovaný mal byť ten, čo by "prezradením" nevery mal spôsobiť "možnú" smrť opäť zas nemenovaných dvoch osôb.

7. Súd je viazaný obžalobou, predmetom ktorej je skutok uvedený v obžalobe, hoci obžaloba opera dôvodnosť obžaloby na tom, že medzi manželmi dochádzalo k hádkam ba aj fyzickým potýčkam počas spolužitia, nebolo nijako preukázané, že išlo o jednostranné agresívne správanie obžalovaného a defenzívny postoj poškodenej, obžalovaného ako agresora nevykresľuje ani poškodený W.. Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, postihovaný je za priestupky proti pravidlám cestnej premávky.

8. Dôvodnosť podanej obžaloby spočíva v skutočnosti jedine v tom, že počas manželskej hádky predniesol slová, kde svoje konanie spojené s oznámením nešpecifikovanej informácie spája s možnou smrťou dvoch nešpecifikovaných osôb a poškodenou ako osobou za to zodpovednou, pokiaľ sa bude kontaktovať s poškodeným. Že ide o smrť S. W. je obžalobou vyvedené zo skutočnosti, že v tom čase bol osobou, s ktorú mala poškodená udržiavať mimomanželský pomer, je výsledkom úvah poškodenej, ktorá si ich vyvodila zo skutočnosti, že zrejme tento mimomanželský (či blízky priateľský) pomer udržiavala no tajila, či ho obžalovaný spomenul. Sama sa pritom nespráva ako preľaknutá osoba, ktorej hrozí fyzická ujma, pokračuje v hádke, ba hrozila sa obžalovanému počas hádky otrávením jedla. Pri odchode ho upozorňuje, že na neho podá trestné oznámenie. Trestné oznámenie podáva až potom, čo danú vec odkonzultuje s matkou a poškodeným, no na názor dcéry - ktorá je jediným priamym svedkom, a ktorej životná skúsenosť sa odzrkadila v tom, že skutok považuje a to aj v čase bezprostredne po skutku za manželskú hádku, nedá. Obavu o život nepociťoval ani poškodený. Samotná poškodená neskôr pripustila, že sa vo svojich úvahách mohla myliť, lebo si nespojila súvis vety prednesenej obžalovaným s prezradením mileneckého vzťahu jej priateľky. Inými slovami, pokiaľ by poškodená správne pochopila neadresné slová obžalovaného, nenadobudla by dojem, že hrozí smrť poškodenému S. W. a že táto smrť má spojitosť s konaním obžalovaného, odhliadnuc aj od tej skutočnosti, že bolo preukázané, že obžalovaný "hrozil" len tým, že fatálne následky môžu mať len ním "zverejnenie informácie", ktoré ani nijako nešpecifikoval.

9. Súd je toho názoru, že prednesené slová obžalovaným nie sú spôsobilé byť vyhrážkou smrťou ani inou ťažkou ujmom žiadnej konkrétnej osobe, pričom ani dokazovanie na hlavnom pojednávaní na tejto skutočnosti nič nezmenilo. Išlo o manželskú hádku, kde sa ani jeden z manželov nevychýlil vo svojom správaní do roviny trestnoprávnej, pričom skutočnosť, že poškodená svojimi úvahami za prispenia spoločenských predsudkov doplní význam slov obžalovaného a podá trestné oznámenie, by nemalo automaticky viesť k formalizmu v podobe prostého chápania vety bez súvislostí, ktorá obsahuje čo aj hrozbu ujmy s tým, že jej obsah sa vyloží v neprospech obžalovaného, o to viac pokiaľ je táto veta tak všeobecná a neurčitá, že poskytuje obrovský priestor na dohady o jej obsahu, význame a adresnosti. Pretože išlo o vzájomnú hádku, nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil ani žiadneho konania, ktoré by mohlo naplniť zákonné znaky priestupku podľa § 49 ods. 1 Z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch voči poškodeným, nie je dôvodné ani postúpenie veci na prejednanie ako priestupku.

10. V súvislosti s úvahami o tom, či aj takýmito všeobecne prednesenými spojitostami smrti osôb so správaním poškodenej sa mohol dopustiť inej trestnej činnosti je potrebné uviesť, že pokiaľ si poškodená v čase skutku inú súvislosť neuvedomila a ani to jej správanie inak neovplyvnilo, opäť išlo o neadresné vyjadrenie ktoré si má adresát "domyslieť", nie je takéto konanie spôsobilé naplniť znaky ani inej trestnej činnosti ako napríklad pôvodnej právnej kvalifikácie skutku podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.